

Luggemis sed.

I.

Üks wanna sanna, mis minno naber ei tahtnud tõeks arvata.

Ollen ikka suurt luggu piddanud marahwa wanna sannadest, olgo ka, et neid ei olle mitte ni wannad, kui Salomoni wannad sannad. Jameie marahwal on neid mõnnusaid wanna sanno suur hulk. — Omma nabrega olin agga monni hea kord waidlemis ses wanna sannade pärrast. Seisis se peäl, et ei olnud suurt õppetust nende seest leida, ja et nemmad muid kui pool tõssi ei olle. Nabrel, muido küs kaunis hea mees, olli issearranes se wigga, et tihti küs ülle janno jõi. Ja siis, kui waene

luggu jälle sel wiisil temmaga olli olnud, sai temma üsna wihha täis, kui tulletasin temma mele sedda wanna sanna, et „kaanno pohjas hopis ennam innimest on ärraup-pund, kui merre pohjas.“ Ütles siis minno wasto: eks ei olle selge walle, mis sinno wanna sanna rägib? Kui otsata paljo laewo on merre peäl innimestega ühhes tükkis hukka läinud, nenda et mitto ja mitto tuh-hat meest tarwis lähhaks neid matta, kes merres on ärraup-pund. Eks sinna ei mõtle ka selle sure wee-upputusse peäle, mis Noa aial sündis, et, nenda kui Mosesse rama-tus seisab, „keik lihha hinge heitis, mis Ma peäl lihus, ni hästi linnud kui lojuf-sed ja metsalissed, ja kaik romad, ja kaik innimesed ka, ilma Noa seltsita.“ Kui-das saad sinna siis sedda ial tõeks arvata, mis sinno wanna sanna ütleb? Ehk se on on agga minno hirmutamisseks sinnust rätitud; ehk sinno kadde meel üksnes aiab sedda sanna üles, sest et sinnul ei olle neid foppikaid mitte, mis jomisseks tarwis läh-